

A TREIA CĂLĂTORIE MISIONARĂ

Roni Holman

Studiul 10 pentru 8 septembrie 2018

„Dar eu nu țin
numaidecât la
viața mea, ca
și cum mi-ar fi
scumpă, ci
vreau numai
să-mi sfârșesc
cu bucurie
calea și slujba
pe care am
primit-o de la
Domnul Isus,
ca să vestesc
Evanghelia
harului lui
Dumnezeu.”
(Faptele
apostolilor
20:24)

© ABWE.ORG ALL RIGHTS RESERVED.

În cea de-a treia sa călătorie misionară, Pavel a înfruntat multe dificultăți. Însă, nici banii, nici magia, nici păgânismul, nici politica nu au putut - și nu vor putea - să oprească răspândirea Evangheliei, atâta timp cât messengerul este gata să își dea viața „pentru Numele Domnului Isus” (Fapte 21:13).

2. Efes. Fapte 19.

- ❖ Ucenicii lui Ioan.
- ❖ Minuni.
- ❖ Diana efesenilor.

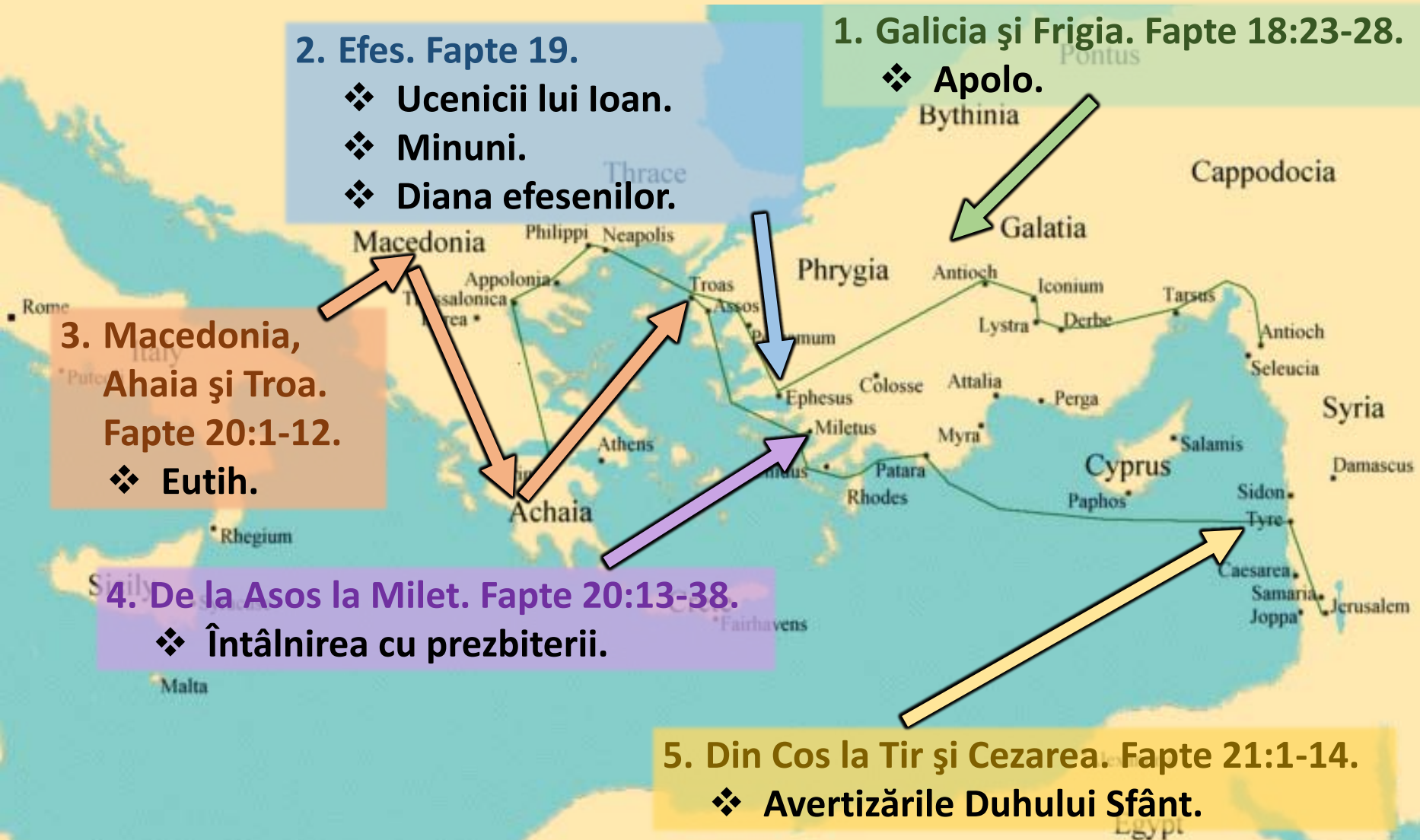
3. Macedonia, Ahaia și Troa. Fapte 20:1-12.
❖ Eutih.

4. De la Asos la Milet. Fapte 20:13-38.
❖ Întâlnirea cu prezbiterii.

1. Galicia și Frigia. Fapte 18:23-28.

❖ Apolo.

5. Din Cos la Tir și Cezarea. Fapte 21:1-14.
❖ Avertizările Duhului Sfânt.

APOLO

„La Efes, a venit un Iudeu numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii și era tare în Scripturi.” (Fapte 18:24)

Într-un singur verset, Luca rezumă primii 2400 de km din cea de-a treia călătorie misionară a lui Pavel.

A străbătut regiunile Galatiei și Frigiei, întărind bisericile până ce a ajuns la Efes.

Înainte ca Pavel să ajungă la Efes, a apărut acolo un elocvent predicator: Apolo.

Apostol al lui Ioan Botezătorul, predica pe Isus ca Mesia. Când Acuila și Priscila l-au ascultat, l-au luat deoparte și l-au învățat mai amănunțit Evanghelia.

Mai apoi, i-au dat scrisori de recomandare pentru a merge să lucreze în Corint.

Nu aștepta să cunoști totul despre Isus pentru a vorbi lumii despre El. Dă mărturie cu lucrurile pe care le cunoști acum.

UCENICII LUI IOAN

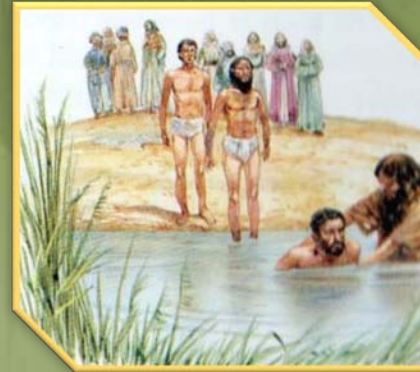
și le-a zis: „Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?” Ei i-au răspuns: „Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.” (Fapte 19:2)

În Efes, Pavel a întâlnit 12 oameni care, asemenea lui Apolo, erau ucenici ai lui Ioan Botezătorul.

Când Pavel le-a explicat adevărul în Isus, au cerut să fie botezați în numele Lui. Atunci, au primit Duhul Sfânt, au vorbit în limbi și au profetizat.

Acești oameni, deși neavând capacitatea omiletică a lui Apolo, vorbeau altora despre Isus. Când și-au amplificat cunoștințele evanghelice, și-au continuat cu o mai mare eficiență lucrarea misionară.

Contrar lor, iudeii respingeau mesajul lui Pavel. Timp de doi ani acesta se întâlnea cu neamurile în școala lui Tiran.

MINUNI

„Și Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel” (Fapte 19:11)

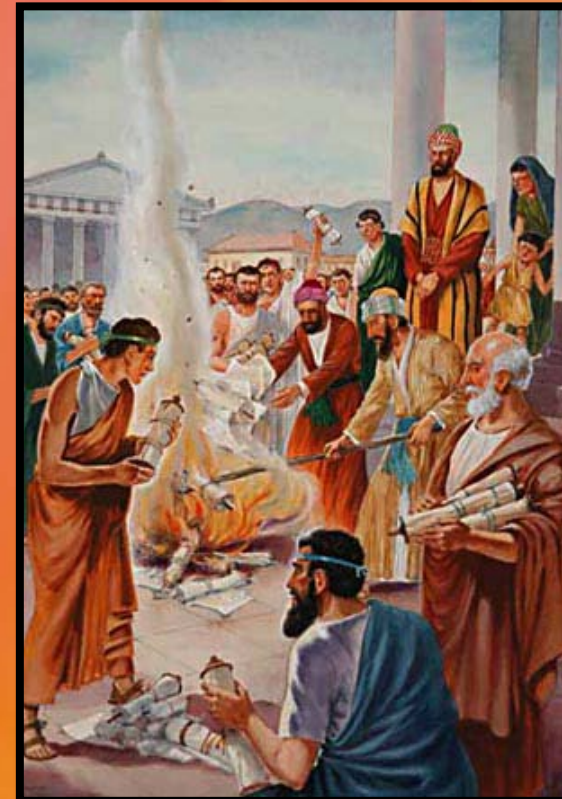
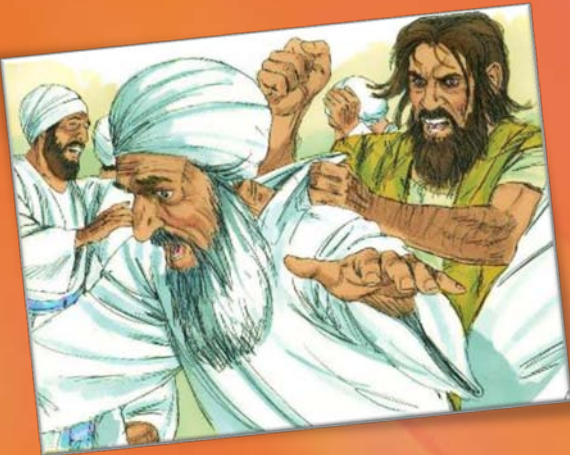
Să fii vindecat numai pentru că ai atins o pânză ce a fost purtată de Pavel? Sună a superstiție, nu?

Adevărul este că s-a întâmplat. Chiar și demonii erau alungați astfel.

Pentru lipsa lor de cunoștințe, Dumnezeu a folosit metode pe care ei le puteau înțelege.

Faptul că, în mod voluntar, și-au ars carele cu cărți de magie, presupune faptul că au ajuns să respingă superstiția și să îmbrățișeze adevărul.

Faima lui Pavel ca vindecător a ajuns atât de mare încât unii iudei au încercat să scoată demonii „prin Isus, pe care-L propovăduiește Pavel”. Cu această ocazie, Dumnezeu nu a permis minunea.

DIANA EFESENILOR

Cuvintele acestea i-au umplut de mânie, și au început să strige: „Mare este Diana Efesenilor!” (Fapte 19:28)

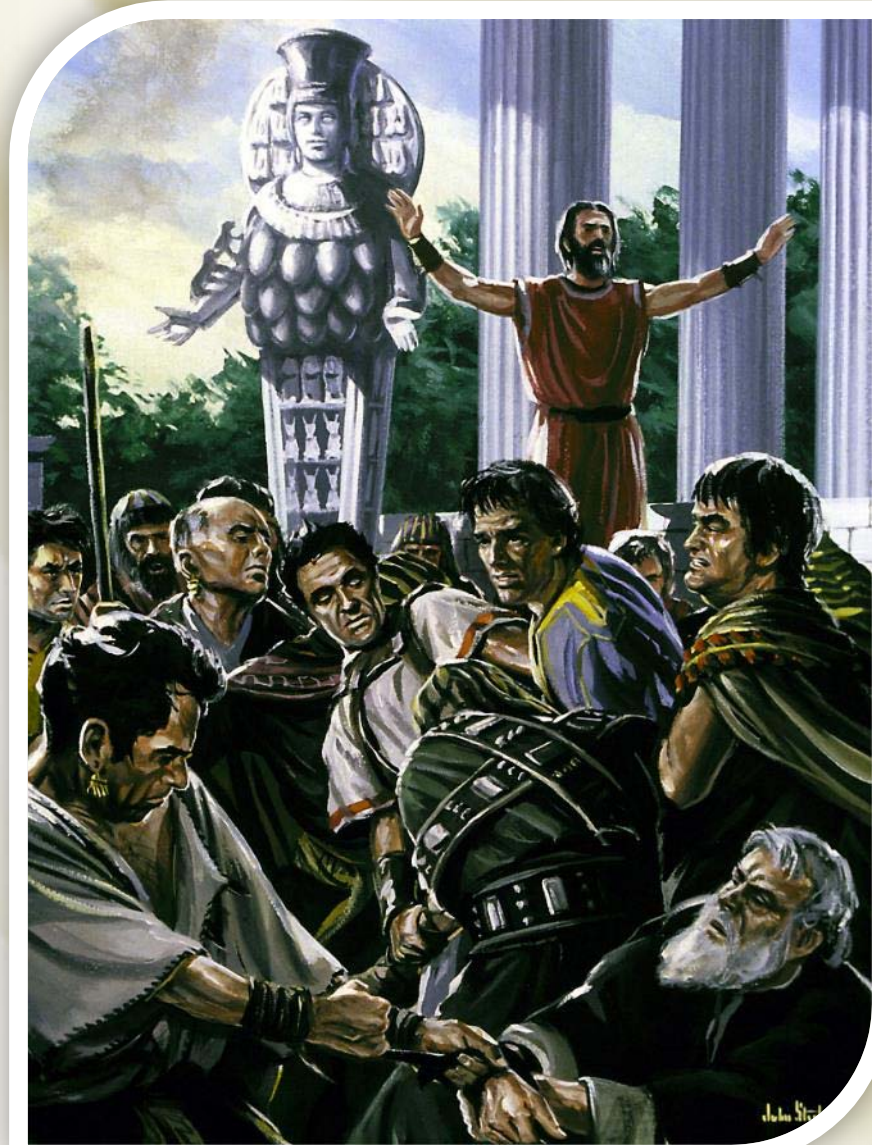

Primind din Macedonia și Ahaia fonduri pentru susținerea bisericii din Ierusalim, Pavel a hotărât să meargă acolo și să le ducă personal.

Prin aceste fonduri, se vedea dorința de integrare și susținere a noilor biserici multiculturale față de comunitatea de credincioși iudei.

Înainte de plecare, Dionisie a stârnit o răscoală cu intenția de a reduce la tăcere mesajul lui Pavel.

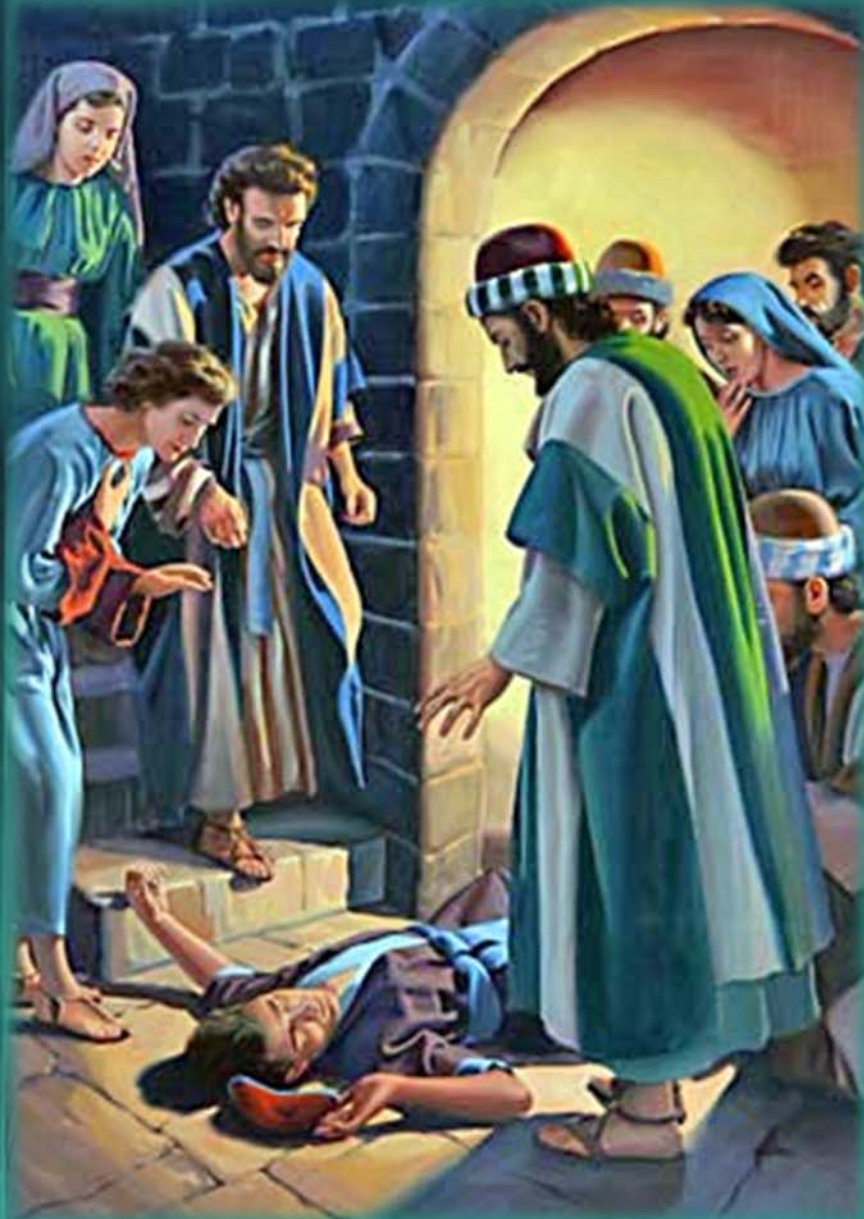
Cu toate că motivele sale erau evident economice, s-a folosit de religie ca perdea pentru provocarea altercației.

EUTIH

„În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor, și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.”

(Fapte 20:7)

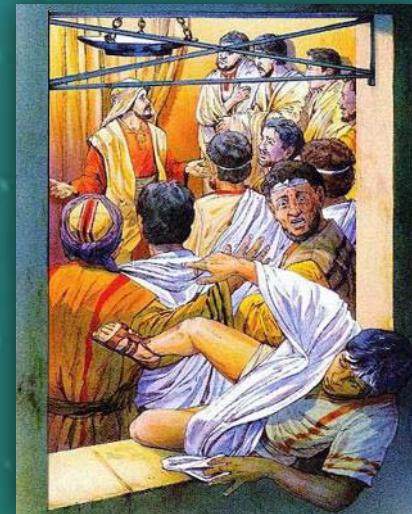

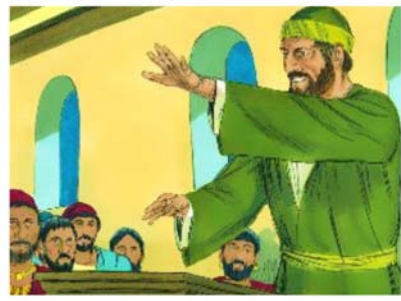
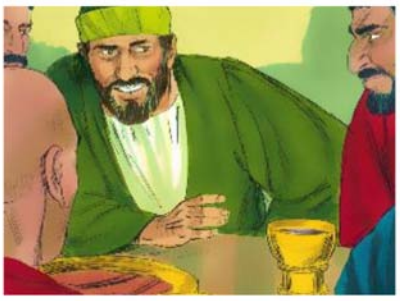
Pavel a luat cu sine frați din diferite biserici, însărcinați cu aducerea colectei la Ierusalim.

Făcând o escală în Troa, au rămas acolo timp de șapte zile. În ziua anterioară plecării sale, s-au adunat pentru a-și lua rămas bun de la Pavel prin sărbătorirea Sfintei Cine.

Eutih, biruit de oboseală, a căzut în stradă și a murit. Prin harul divin, Pavel l-a ridicat viu pe tânăr.

Adunarea s-a prelungit până în zori, moment în care Pavel și-a luat rămas bun și și-a continuat drumul pe uscat, în timp ce însoțitorii lui au luat o barcă până la Asos.

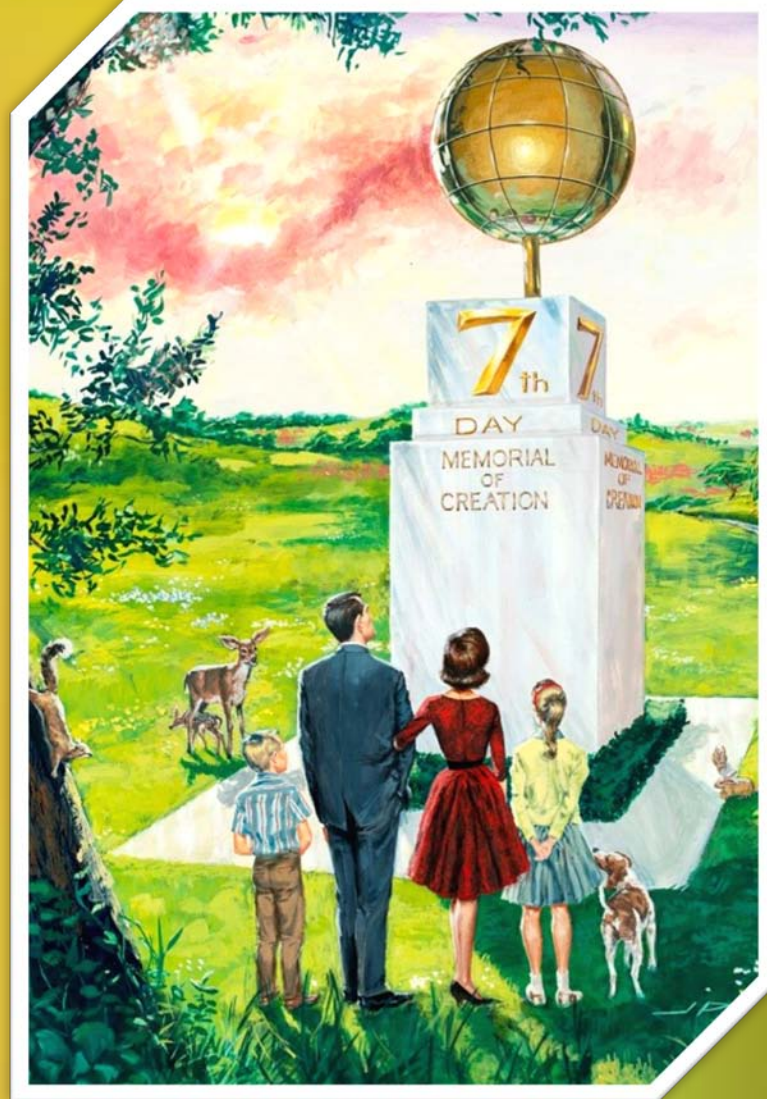
„În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor, și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.” (Fapte 20:7)

Unii au folosit faptul că Luca menționează o adunare în prima zi a săptămânii pentru a argumenta că Pavel învăța neamurile să se adune duminica.

Totuși, contextul explică clar că aceasta a fost o întâlnire specială, motivată de plecarea lui Pavel „a doua zi”, după o ședere de șapte zile în Troa.

Într-o ocazie anterioară, iudeii au respins mesajul, iar neamurile i-au cerut lui Pavel să le vorbească separat (Fapte 13:42-48).

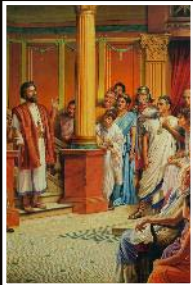
Pavel nu i-a adunat duminica, ci în sabbat. Dacă s-ar fi gândit că creștinii ar trebui să se întâlnească duminica, ar fi profitat, fără îndoială de această ocazie.

ADUNAREA CU PREZBITERII

„Însă din Milet, Pavel a trimis la Efes, și a chemat pe prezbiterii Bisericii.” (Fapte 20:17)

Îngrijorat de ce i s-ar putea întâmpla în Ierusalim, Pavel i-a adunat pe prezbiterii din Efes, pe care se temea că nu îi va mai vedea vreodată.

Le-a reamintit cum s-a purtat când era cu ei.

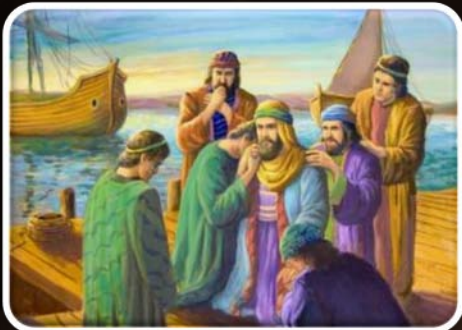
I-a asigurat că nu se temea să sufere pentru predicarea Evangheliei.

I-a încurajat să aibă grijă de turma peste care au fost puși responsabili.

I-a avertizat cu privire la învățătorii falși care vor apărea ca niște lupi în mijlocul lor.

Înainte acestui emoționant discurs de rămas bun „au izbucnit cu toții în lacrimi, au căzut pe grumazul lui Pavel, și l-au sărutat.”.

AVERTIZĂRILE DUHULUI SFÂNT

„Atunci Pavel a răspuns: Ce faceți de plângeți așa, și-mi rupeți inima? Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.” (Fapte 21:13)

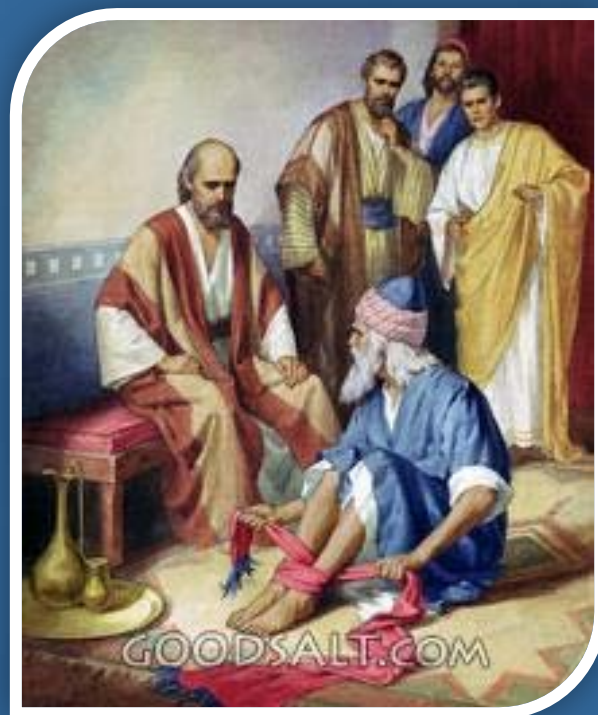
În Tir, Duhul Sfânt, prin intermediul fraților, l-a avertizat din nou pe Pavel cu privire la dificultățile pe care avea să le înfrunte în Ierusalim. Găzduiți în Cezarea, în casa lui Filip, diaconul, au primit un mesaj profetic de la Agab.

Legându-și mâinile și picioarele cu brâul lui Pavel, a arătat cum iudeii vor lega pe proprietarul brâului și îl vor da în mâinile neamurilor.

Ascultând acest mesaj, însoțitorii lui Pavel au încercat să îl convingă să nu meargă la Ierusalim.

Însă, pentru el, integritatea Evangheliei și unitatea bisericii erau mai importante decât propria lui siguranță sau propriile lui interese personale.

„Inima apostolului Pavel era **plină** de un **simțământ** profund **și** statornic al propriei **responsabilități**. El a lucrat într-o **relație strânsă** cu Acela care este izvorul **dreptății**, al milei **și** al **adevărului**. El se baza pe crucea lui Hristos, ca fiind singura lui **garanție** a succesului. În timp ce înainta cu **perseverență**, în ciuda **ostilității** lumii **și** a împotrivirii **vrăjmașilor** lui, iubirea Mântuitorului era pentru apostolul Pavel o **motivație puternică și continuă**, care îl **susținea** în lupta cu eul **și** în conflictele cu **răul**.”